

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

***Si existeix, encara
no ho he trobat***

de Nick Payne

Traducció de Violeta Roca

Direcció: Marilia Samper

Del 10/1/2013 al 2/2/2013

Fitxa artística:

Del 10/1/2013 al 2/2/2013

Si existeix, encara no ho he trobat de Nick Payne

Autor: **Nick Payne**
Traducció: **Violeta Roca**
Direcció: **Marilia Samper**

Intèrprets:
George: **Carles Gilabert**
Fiona: **Montse Germán**
Terry: **Pau Roca**
Anna: **Patricia Garcia**

Escenografia: **Núria Sanmartí**
Vestuari: **Gimena González Busch**
Il·luminació: **Ivan Tomás**
Disseny Gràfic: **Edu Buch**
Fotografia cartell: **Ivan Tomás**
Making of i foto fixa: **Ainoa Pons**
Ajudant de direcció: **Albert Massanas**
Ajudant de producció: **Jan Vilanova**
Producció executiva: **David Costa i Adriana Nadal**

Agraïments: **Guille Comín, Laura Galán, Mireia Rey, Pau Vaqué, Enric Planas, Paula Cosp, Xavi Vila, Família Buch, Estudi Nancy Tuñón - Jordi Oliver i tots els que ens heu donat el vostre temps i idees, a més d'aquells que tant ens heu ajudat en la difusió. No ens aturaran.**

Durada: **95 minuts**

Horaris: **de dx a dss a les 21.30h, Dg a les 18.30h. Dss 2 de febrer, funció doble: a les 18:30h i a les 21:30h.**

Aquest espectacle es paga mitjançant "taquilla inversa": l'espectador decideix el preu després de veure la funció.

Reserva d'entrades al mail reserves@salabeckett.cat o al telèfon 932845312.

Un espectacle de Sixto Paz Produccions en coproducció amb Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

Sinopsi:

La Terra està malalta i l'escalfament del planeta n'és un dels símptomes més evidents. Si no hi posem remei, tot se'n pot anar a la merda.

En un punt de la Terra, una família de classe mitjana. L'Anna és una noia de 15 anys sense amics i amb problemes de sobrepès. La seva mare, la Fiona, l'ha traslladat a l'escola on dona classes per protegir-la del bullying que patia, cosa que ha empitjorat la situació. El seu pare, en George, un acadèmic ecologista obsessionat en acabar d'escriure un llibre i salvar el planeta, no aconsegueix adonar-se dels problemes de la seva filla ni de la frustració i la soledat que acompanyen la vida de la seva dona. L'arribada per sorpresa d'en Terry, germà d'en George, farà trontollar tots els silencis que ofeguen i amenacen aquest petit planeta que és, al cap i a la fi, la família.

Nick Payne utilitza el dolor, l'aïllament de l'Anna i el caos de la seva família com una metàfora per parlar de l'escalfament del planeta. O viceversa. O ambdues coses.

Foto: Ivan Tomás

Sobre l'obra:

Igual que los coches que esquivan al animal moribundo en mitad de la carretera, sin detenerse a intentar salvarlo, así vamos pasando de largo por la vida en numerosas ocasiones, incapaces de darnos cuenta de que, a veces, tenemos enfrente a alguien que necesita nuestra ayuda. Todos necesitamos ser salvados, y sin embargo no nos atrevemos a pedir auxilio, como tampoco nos atrevemos a hacer una breve parada en el camino para salvar a quien pueda estar herido. Esto nos convierte en individuos perdidamente solos, en pequeños planetas solitarios girando en nuestra propia órbita, abandonados en la infinitad oscura del firmamento. Estamos solos porque construimos muros en lugar de puentes. Esto es lo que, en este su primer texto, nos muestra Nick Payne, a través de la historia cercana y reconocible de una familia que sólo sabe comunicarse a medias, rodeando así los problemas reales a los que se enfrentan, como la situación de acoso escolar que vive la hija adolescente. Es únicamente cuando llegan al extremo cuando los personajes se ven forzados a reaccionar, a salir de su propia órbita y a actuar. Reducir es la propuesta del personaje del padre para salvar el universo. Pero es también la solución para salvar el pequeño universo de cada individuo. Reducir la velocidad de nuestras vidas hasta poder detenernos, poder mirar a los ojos del otro, con atención, y tender un puente. Sólo así seremos capaces de llegar a saber quiénes somos, y tal vez de rescatarnos mutuamente.

Marilia Samper

L'autor:

Nick Payne

Nick Payne va estudiar literatura anglesa a la Universitat de York. El 2009 va guanyar el George Devine Award al dramaturg més prometedor amb *Si existeix, encara no ho he trobat* (*If There Is I Haven't Found It Yet*, 2009). Altres obres seves són *Wanderlust* (2010), *One Day When We Were Young* (2011) i *Constellations* (2012). Actualment té un encàrrec del Royal Court Theatre i el Manhattan Theatre Club/Alfred P. Sloan Foundation per escriure una nova peça sobre matemàtiques, ciència i tecnologia. L'estiu passat va ser el beneficiari de la segona edició del Harold Pinter's Playwright Award, que li suposa l'encàrrec d'una nova obra per estrenar-la posteriorment al Royal Court Theatre.

7 d'un cop! (7 autors amb garantia de qualitat)

Nick Payne és un dels set dramaturgs europeus inclosos al catàleg “**7 d'un cop! (7 autors amb garantia de qualitat)**”, que la Sala Beckett va editar i presentar durant la darrera edició de l'Obrador d'Estiu. Amb aquest catàleg, i amb la difusió, programació i producció d'algunes de les obres dels autors inclosos, la Sala Beckett ha iniciat una nova línia de promoció internacional d'autors emergents d'arreu d'Europa.

Més info de l'autor:

<http://www.curtisbrown.co.uk/nick-payne>

7 in One Blow! (Seven Playwrights with a Guarantee of Quality)

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

La traductora:

Violeta Roca

Violeta Roca Font, nascuda a Barcelona fa 38 anys, inicia el seu recorregut professional en la traducció l'any 2008. Abans havia treballat durant deu anys en el sector de la producció audiovisual, en què exerceix càrrecs d'ajudant i de cap de producció en rodatges de pel·lícules i anuncis, en programes de televisió, en muntatges d'exposicions, etc. S'havia llicenciat en Periodisme el 1997, disciplina que no arriba a exercir.

Quan decideix canviar d'orientació professional, fruit de la reflexió i del tancament d'una etapa, recupera una antiga vocació, la dels idiomes, i decideix convertir-la en professió.

Estudia un postgrau de correcció de català alhora que comença a fer feines en aquest àmbit, i finalment comença la llicenciatura de Traducció i Interpretació, que completa en dos anys, i ho combina amb els seus primers treballs de traducció.

Poc temps després entra en contacte amb la traducció teatral, començant amb obres modestes d'autors joves que han obtingut un cert reconeixement als escenaris britànics. Després de l'estrena a la sala Beckett de la seva primera traducció, els dos monòlegs de Simon Stephens agrupats amb el nom de *Londres (Paret marina/T5)*, arriba l'èxit de *Cock*, de Mike Bartlett, dirigida per Marta Angelat i amb l'ajut inestimable del mestre de traductors Joan Sellent. *Cock* es representa durant dues temporades al Club Capitol.

Si existeix, encara no ho he trobat és la seva tercera estrena teatral, sempre amb l'orientació i la guia de Pau Roca.

Foto: Ainoa Pons

La directora:

Marilia Samper

Llicenciada en Direcció i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de Barcelona, amb estudis d'Interpretació al Instituto del Teatro de Sevilla. Es allà on s'inicia en el món de l'espectacle, formant part d'algunes companyies andaluses, com el Centro Andaluz de Teatro. Alguns dels seus textos teatrals són *405*, accèssit del Premio Miguel Romero Esteo i del Premio Nacional Marqués de Bradomín 2001; *Menú del dia*, accèssit del Premio Miguel Romero Esteo i del Premio Nacional Marqués de Bradomín 2002; *La orilla perra del mundo* (escrit amb cinc joves autors, sota la coordinació de José Sanchis Sinisterra); *Mensaje* i *Algo salvaje*, encara inèdits; *Otelo -Blowin in the wind-*, versió del text de Shakespeare per a cinc actors i una cançó de Bob Dylan; *Un verdadero Cowboy*, Premi Ciutat de València 2006 i Premi Carlos Carvalho del VI Concurs Nacional de Dramatúrgia de Porto alegre, Brasil; *F3DRA (Pleasure and Pain)*, estrenat el 2011 a la Sala Beckett i *Udol*, estrenat al Festival Grec del 2012. Des del 2001 du a terme la seva trajectòria com a directora i dramaturga a la ciutat de Barcelona, on ha dirigit alguns espectacles com *You're pretty and I'm drunk* al Teatre lliure de Montjuïc, dintre del cicle Assaig Obert; i *Dos Punkis i un Vespino* al Teatre Gaudí Barcelona. El maig de 2012 va estrenar *L'ombra al meu costat* al Teatre Nacional de Catalunya, dins del projecte T6. Els seus últims espectacles són *Treballs d'amor perduts* amb la Cía. Parking Shakespeare i *Suicides*, amb Poca Cosa Teatre.

Foto Ainoa Pons

Els actors:

Patricia Garcia

La Patricia Garcia va pujar-se per primer cop a un escenari als vuit anys. Des d'aleshores porta dotze anys fent teatre amateur. En aquest temps ha representat tant obres escrites per una mateixa directora, com també clàssics de Shakespeare i d'Àngel Guimerà. Veient que necessitava ampliar els seus coneixements, va decidir entrar a l'escola de cinema i teatre Nancy Tuñón i Jordi Oliver on actualment cursa segon curs.

Foto: Ainoa Pons

Montse Germán

Montse Germán va estudiar a l'Institut del Teatre de Barcelona i ha acumulat experiència com a actriu a tots els mitjans.

En teatre acumula espectacles com *El destí de les violetes*, de Beth Escudé, a la Sala Beckett (1995), i *El rei Joan* al Mercat de les Flors (1995) i *La profesión de la senyora Warren* (1997) totes dues dirigides per Calixto Bieito (1995).

A més treballa amb Manuel Dueso en diverses ocasions com ara a *Sara i Simón* (1996), *Estrip-tís* (1998) o *Matem els homes* (2002) entre d'altres.

També puja als escenaris amb *El temps i l'habitació*, dirigida per Lluís Homar i estrenada al Teatre Romea (1996), *La barca nova* al TNC (1999), *Germanes*, dirigida per Carol López o *Agost*, dirigida per Sergi Belbel.

Durant tota la seva carrera també participa en clàssics com ara *El mercader de Venècia* dirigida per Sergi Belbel (1994) i *Romeu i Julieta* dirigida per Maurice Durozier (1998), entre molts d'altres.

En televisió apareix a les populars sèries de TV3 *Laberint d'ombres* (1998-2000) o *Estació d'enllaç* (1997), així com a *Jet Lag* (2002). També participa a les recents *Infidels* (2009-2011) i *Kubala, Moreno i Manchón* (2012).

A més, a nivell nacional treballa a sèries com *El Comisario* o *Hospital Central*.

Debuta al cinema amb Cesc Gay i la seva pel·lícula *Ficción* al 2005. Al seu debut a la gran pantalla li segueixen títols com *Atlas de Geografía Humana* (2006), *Tocar el cielo* (2007), *El patio de mi cárcel* (2008) o *Els nens salvatges* (2011).

També té l'oportunitat de participar en el món de les minisèries amb títols com *Les veus del Pamano* dirigida per Lluís Maria Güell (2009) i *El Castigo* de Javier Calparsoro (2008); i de les tv-movies amb *Positius* dirigida per Judith Colell (2007) i *El partido* de Juan Calvo (2006).

Foto: Ainoa Pons

Carles Gilabert

Carles Gilabert és un actor manresà nascut el 1970. Ha estudiat a l'Estudi Nancy Tuñón, i ha fet seminaris i especialitzacions amb Victoria Szpunberg, Marc Martínez, Ang Gey Pin, Esteban Labari, Paco Zarzoso, Núria Candela...

Ha passejat les seves dots interpretatives per tots els mitjans: damunt d'un escenari als muntatges *Paisaje sin casas*, *Julieta & Romeo*, *La comèdia dels errors*, *Entre pocs i massa*, *Treballs d'amor perduts* i *4 bailes*; a televisió, amb les productores TV3 i Globomedia, a *El cor de la ciutat* i *Los hombres de Paco*; i al cine a les pel·lícules *Lo mejor que le puede pasar a un cruasán* i *Mala uva*.

A banda de ser filòleg català i traductor, té experiència en manipulació de titelles i en doma natural.

Foto: Ainoa Pons

Pau Roca

Actor, director i dramaturg, Pau Roca va néixer a Barcelona el 24 de Juny de 1982, en plena revetlla de San Joan. Fill de Cristina Jover i Pierre Roca. Es va formar aviat en interpretació, completant els 3 anys del centre d'art dramàtic Nancy Tuñón. A la vegada, va compaginar 4 anys d'estudis de direcció cinematogràfica a l'ESCAC. Ha participat en cursos i tallers de la mà de Juan José Campanella, Walter Rippel, Julio Manrique, Pep Armengol, Jordi Frades, Joan Marimón, Txiki Berraondo, Animalario, Alfredo Sanzol, i Will Keen entre d'altres.

Foto: Ainoa Pons

Va compaginar els estudis amb el rodatge de la pel·lícula *Joves* (2003), de Ramon Termens i Carles Torras (2003); posteriorment *Estocolm* (2004), dirigida per Orestes Lara; també el llargmetratge *Fin de curso* (2004), de Miguel Martí. Un cop acabats els seus estudis, participa a la sèrie d'èxit de TV3 *Ventdelplà* (2005-

2010), en la que va treballar diverses temporades. Durant aquest període de rodatge va rodar la pel·lícula *Pactar con el gato* (2006), escrita i dirigida per Joan Marimón. Posteriorment Pau protagonitza a Tele 5, la sèrie *MIR* (2007), i més tard a Antena 3 la sèrie *Lex* (2008). També participa en sèries com *De Moda*, *Hospital Central*, o *Comisario*, o fa poc *Niños robados*. Darrerament la pel·lícula *Nit d'estiu* (2012), de Dani de la Orden.

El seu recorregut com actor també li permet participar en múltiples treballs sobre els escenaris. Així en teatre ha fet *La cabra (o qui és Sylvia)* (2006), d'Edward Albee, dirigida per Josep Maria Pou; *Una vella coneguda olor* (2011), de Josep Maria Benet i Jornet, dirigida per Sergi Belbel; *L'illa dels monzons* (2010), sobre contes de Quim Monzó, dirigida per Jordi Faura; *Cock* (2011/12), de Mike Bartlett, dirigida per Marta Angelat; *Londres* (2010), de Simon Stephens, dirigida per Marta Angelat; *Pasqua* (2009), d'August Strindberg, dirigida per Francesc Cerro; *Romeo y Julieta* (2009), de William Shakespeare, dirigida per Will Keen; *Hamlet*, de Will Keen (2012); *Actes indecents* (2005), de Moisés Kaufman, dirigida per Teresa Devant; *Trilogía en Nueva York* (2004), de Harvey Fierstein, dirigida per Oscar Molina; *Motortown* (2010), de Simon Stephens, dirigida per Thomas Sauerteig. I actualment està en procés d'assajos de l'obra *Si existeix, encara no ho he trobat*, de Nick Payne, dirigida per Marília Samper. En Pau també ha treballat com actor, a l'obra *The Quarry Men Show* (2011/12), dirigida per ell mateix i escrita per Jan Vilanova, Iván Tomás i ell mateix. Co-escriu també l'obra *De puta a diputada*, dirigida per Juanjo Sánchez. Arrel d'aquestes col·laboracions decideix crear la productora SIXTO PAZ, que es trova en procés d'assajos de la següent obra on treballarà Pau Roca, i en fase de pre-producció d'altres futurs projectes. Como a director de cine va dirigir el curtmetratge *You, fucking idiot* (2004).

**Sala Beckett/Obrador
Internacional de Dramatúrgia**

Alegre de Dalt 55 bis
08024 Barcelona
www.salabeckett.cat

info@salabeckett.cat
premsa@salabeckett.cat

segueix-nos també a facebook i a Twitter @salabeckett

Espai subvencionat per:

Amb el suport de:

